

[Kjær Rasmussen.]

elt mindre begavede i at give sig til at markedsføre denne eller hin vare. Man indfører blot det nye produkt uden nogen form for afvejning af fordele og ulemper set ud fra et samfundsmæssigt synspunkt. Alt, hvad der ikke er forbudt, er tilladt, og med denne junglelov i hånden giver man sig f. eks. til at oversvømme landet med engangsembalage. Profithensynet er altså igen overordnet ethvert samfundsmæssigt hensyn, for naturligvis er det forvrøvlet at ville bilde folk ind, at disse dåser ligesom af sig selv triller ud i den blå luft; realiteten er den, at der nok skal komme ganske kontante skatteforhøjelser og husleje-forhøjelser som følge af den øgede mængde affald.

Jeg tror, det er meget vigtigt, at samfundet sørger for at få fundet nogle afværgemekanismer over for den tiltagende forurening; om det skal være en forureningsskat på engangsemballage, ved jeg ikke, men det har været nævnt her fra en enkelt ordførers side i dag. I hvert fald kan jeg sige, at min erfaring går i den retning, at i det mindste et enkelt bryggeri ikke er helt uvilligt til at foretage destruktionen af disse øldåser.

Vi forstår godt, at firmaerne helst ser bort fra disse problemer, men folketingets medlemmer kan vel ikke uden videre gøre det. Medlemmerne herinde påstår jo i hvert fald, at de har fået øje på den tilsvining, der sker, og ved dette lovforslag gælder det om at forhindre fremkomsten af mere skidt og møg; derfor finder vi at måtte støtte ministerens forslag, som er et skridt, et meget lille skridt, i den rigtige retning.

Men i øvrigt må jeg sige, at denne sag ganske godt illustrerer, at folketinget i modsætning til industrien altid kommer bagefter ligesom det tynde øl.

Hanne Reintoft: Det er de utroligste ting, der kan gøres til store politiske problemer i dette land, mens vigtige politiske afgørelser ofte foretages i større mørke og uden offentlig debat.

Vi ved, at der nok er mange interesser på spil i hele dette spørgsmål, mærkelige økonomiske sammenslutninger mellem glasværker og bryggerier på den ene side og andre økonomiske interesser på den anden. Jeg skal ikke deltage i fejden, men råde til, at man følger naturfredningsnævnets indstil-

ling og sin egen påståede interesse for at bekæmpe forureningen.

Det, jeg vil, er ganske kort principielt at vende mig imod og advare imod en lovgivning af denne art. Den er ikke egnet til at gavne lovgivningsarbejdet, den kan ikke bruges til noget fornuftigt. Vi kan godt vedtage den, den binder ikke ministeren, ministeren behøver ikke at forbyde hverken den ene eller den anden form for engangsembalage efter vedtagelsen. Hvis der havde været noget fornuft og noget rigtigt bag regeringens interesse for forureningsbekæmpelsen, var man kommet med et klart og regulært forslag, der var gået til angreb på den om-siggribende forurening.

Knud Hertling: Jeg vil gerne udtrykke min glæde over, at ministeren for Grønland får den samme bemyndigelse som indenrigsministeren til at udstede forbud mod engangsemballage. Der findes vel ikke et område inden for det danske rige, der som Grønland i den grad trænger til en renselsesproces med hensyn til engangsemballage. Jeg vil gerne udtrykke håbet om, at ministeren for Grønland meget hurtigt efter vedtagelsen af denne bemyndigelseslov vil benytte bemyndigelsen til at udstede forbud mod al engangsemballage i Grønland og specielt mod engangsemballage for øl og læskedrikke.

For os, der kender de grønlandske byer og det ellers meget, meget smukke bagland, er det sørgeligt at se, hvor meget ødelagte flasker skæmmet landskabet og er en fare for mennesker, og specielt de mange børn, der færdes i landskabet, og for dyrene.

Vi vil altså fra Grønlands side meget gerne være med til at give ministeren denne bemyndigelse og håber på, at bemyndigelsen vil blive brugt i hvert fald for Grønlands vedkommende meget, meget hurtigt.

Indenrigsministeren (H. C. Toft): Alle-rede i sommer meddelte regeringen, at den ville fremsætte et forslag, der tog sigte mod, at folketinget fik adgang til at træffe afgørelse om, hvorvidt man ville give indenrigsministeren bemyndigelse til at udstede forbud mod anvendelse af engangsemballage i visse former, herunder engangsflasker, til brug for det såkaldte dåseøl og andre læskedrikke.